

200 URODZINY ŚW. JANA BOSKO

Św. Jan Bosko - kapłan i wychowawca młodzieży.

Jan Bosko urodził się 16 sierpnia 1815 roku w ubogiej wiejskiej rodzinie w Becchi koło Turynu. Miał dwóch starszych braci: Antoniego i Józefa. Gdy miał zaledwie 2 lata zmarł jego ojciec Franciszek.

W wieku 9 lat Bóg w tajemniczym widzeniu sennym objawił Jankowi jego przyszłą misję. Oto jak sam wspomina to wydarzenie: "Byłem niedaleko domu, na dużym podwórzu, na którym bawiło się wielu chłopców. Jedni się śmiali, inni grali w coś, wielu przeklinało. Słyszając to, rzuciłem się między nich i przy pomocy słów i pięści usiłowałem ich uciszyć. W tym momencie pojawił się przede mną majestatyczny, pięknie ubrany mężczyzna, cały spowity białym płaszczem. Jego twarz jaśniała takim blaskiem, że nie mogłem na nią patrzeć. Nazwał mnie po imieniu i kazał stanąć na czele tych chłopców. Dodał: Będziesz musiał pozyskać ich przyjaźń dobrocią i miłością, a nie pięściami".

Odtąd starał się robić wszystko, aby wypełnić to zadanie. Od przygodnych kuglarzy i cyrkowców nauczył się wielu sztuczek, którymi potem popisował się przed mieszkańcami swojej wioski. Pokazy przeplatał modlitwą, pobożnym śpiewem i powtórzeniem kazania, które w niedzielę usłyszał w kościele.

Z powodu braku pieniędzy w domu rodzinnym, podejmował różne prace, aby zarobić na swoje utrzymanie i opłacenie nauczycieli. Dzięki temu ukończył gimnazjum, gdzie wraz z kolegami założył w 1832 roku swe pierwsze stowarzyszenie, któremu nadał nazwę Towarzystwo Wesołości. Jego program opierał się na dwóch zasadach: dobrze wypełniać obowiązki chrześcijańskie i uczniowskie oraz być wesołym.

W 1835 roku wstąpił do seminarium duchownego w Chieri. Po otrzymaniu święceń kapłańskich wstąpił do Konwiktów św. Franciszka z Asyżu w Turynie na kolejne 3 lata nauki, w trakcie których poznał trudną sytuację młodzieży żyjącej w mieście. Dlatego też chciał

zgrupować ich w jakimś miejscu, by móc ich uczyć i zająć pożytecznie wolny czas. Za symboliczny początek tego dzieła, nazwanego Oratorium uważa się moment, w którym ks. Bosko zaprosił do swojego domu dwóch biednych chłopców, do których wkrótce dołączyli inni. Uczył ich czytać i pisać, dawał im schronienie we własnym mieszkaniu, bawił się z nimi, a przede wszystkim interesował się ich sprawami. Z czasem mieszkanie stało się zbyt małe i tak rozpoczął się żywot wędrownego Oratorium, które jeszcze długo (ponad półtora roku) miało czekać na swą stałą siedzibę.

Ks. Jan Bosko obok obowiązków kapłańskich i wychowawczych sporo pisał, głównie podręczniki i pomoce katechetyczne oraz sztuki sceniczne. Nadmiar obowiązków, które przyjął na siebie, spowodował, że w 1846 roku był bliski śmierci, ale dzięki modlitwom jego wychowanków wrócił do zdrowia. Po tych wydarzeniach do pomocy synowi przybyła matka ks. Jana, Małgorzata. Dzieło rozwijało się – powstawały nowe oratoria, pracownie, internaty. Ks. Bosko potrzebował nowych współpracowników. Pierwszego z nich znalazł wśród swoich wychowanków - w 1854 roku Michał Rua złożył śluby zakonne na ręce księdza Bosko i stał się pierwszym salezjaninem, a po śmierci swego Wychowawcy został przełożonym generalnym Zgromadzenia Salezjańskiego, które 15 lat później zostało oficjalnie zatwierdzone przez Stolicę Apostolską. Nazwę otrzymało od św. Franciszka Salezego, który stanowił dla Jana Bosko wzór łagodnego duszpasterza troszczącego się o zbawienie dusz.

W 1872 roku powstała druga gałąź Rodziny Salezjańskiej - Zgromadzenie Córek Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki, powołanych do pracy wśród dziewcząt. Natomiast cztery lata później, przy poparciu Stolicy Apostolskiej, św. Jan Bosko powołał do życia świeckie ogniwo Zgromadzenia - Stowarzyszenie Salezjańskich Pomocników Kościoła, których zadaniem miało być wspieranie dzieł prowadzonych przez salezjanów.

Św. Jan Bosko zmarł 31 stycznia 1888 roku w wieku 73 lat. W 1929 roku został beatyfikowany, a pięć lat później Pius XI ogłosił go świętym. Jest patronem młodzieży, uczniów i studentów.

WYKORZYSTANO:FRANCISZKAŃSKA3.PL